

2012

Het is dinsdagavond, het lijkt buiten wel herfst. Ik ben alleen thuis. Jolanda is met haar collega's een kerststukje maken en de boys zijn aan de overkant aan het trainen. Vanmiddag heb ik van Edwin een mailtje ontvangen of ik uiterlijk de 22^e mijn kopij voor een column wil inleveren. De eerste column in de *Roofs* van 2012 komt dus dit jaar van mijn hand.

Ik moet dus niet vergeten alle lezers en hen die het wordt voorgelezen een fantastisch 2012 toe te wensen. Eigenlijk heb ik er een hekel aan om mensen 'gelukkig nieuwjaar' te wensen want ik wens iedereen, ja iedereen, dus ook mijn collega-concurrenten in deze volgens velen slechte tijd, het beste toe. Niet alleen in het nieuwe jaar maar ook de tijd erna. Iemand iets slechts toewensen doen alleen zij die klein van geest zijn en daar wil ik niet bij horen.

Een slechte tijd. Hoe anders waren de verwachtingen in 2009. Bij Vebidak sprak men over de slechte jaren die gingen komen. 2010 en 2011 waren de jaren waar we ons doorheen moesten bijten. Maar vanaf 2012 zou de kentering komen en konden we ons klaar maken op herstel van de markt. Hoe anders klonk het afgelopen maand. In een geweldige ambiance kwamen de leden weer bij elkaar. Echter, de uitstraling van de vergaderlocatie en de invulling van het programma met aansluitend een uitstekend buffet stonden in schril contrast met de onderbuikgevoelens van menig aanwezig ondernemer.

De zwarte bladzijden van de dakeconomie waren volgens diverse directies en het bestuur van Vebidak nog lang niet allemaal omgeslagen. Diverse aanwezigen verwachtten een zeer zwaar jaar binnen onze branche. Rode en diep rode cijfers konden ons wel eens ten deel vallen. Nee, de verwachting voor 2012 was niet die van het jaar van de grote ommekeer. En dat kan best wel eens kloppen.

Maar het kan ook wel eens heel anders lopen. Waarom niet? Al jaren houden diverse partijen hun hand op de knip, maar de daken worden er niet beter door en op een dag kunnen die vervangingen niet meer worden uitgesteld. Waarom dan niet in 2012? Het is tenslotte als verantwoord ondernemer een prachtige tijd om te investeren. Want bestaat verantwoord ondernemen niet ook uit bewust en verantwoord investeren in de toekomst van de wijk, de leefomgeving - de plek waar werknemers, gezinnen, vrienden en kennissen wonen, leven en werken?

Ja, verantwoorde ondernemer. Dat is zo. Alleen als die mensen kunnen werken kunnen zij wat verdienen en in uw woningen wonen, of uw goederen kopen en ook uw leefomgeving leefbaar houden. Dus als al onze verantwoord

ondernemende relaties iets verder kijken dan de horizon van "wat kost het?" maar ook weer eens durven te vragen "wat levert het ons allemaal op?" - dan kan 2012 misschien wel een heel goed jaar worden.

Maar ja, dan moeten wij ook uitstralen er iets van te willen maken. Daar hoort dan ook 'nee' verkopen bij. Nee, ik wil niet onveilig werken. Nee, ik wens niet ten koste van alles dit werk aan te nemen. U en ik willen kwaliteit en kwaliteit kost nu een beetje geld maar levert ook een verantwoorde investering op. Ook volvreten met werk heeft nu geen zin, want daar verdienen u en uw collega-concurrenten geen stuiver mee. Sterker nog: met een volgevreten pens (orderportefeuille) word je lui en verlies je alleen maar. Dus...

O, daar komen de Pablo en Lennard al thuis.

Allemaal een ondernemende tijd toegewenst met voldoende werk voor fatsoenlijke prijzen, zodat we over een maand of twaalf kunnen zeggen: "2012 was zo slecht nog niet." ■

